

carrer d'urgell
eduard escoffet

“No cal dubtar que sens ulls hom pot veure,
puix sens desig de ser amat jo ame.
D'amor no·m clam ne de persona·m clame:
natura en mi fa obra de no creure.”

ausiàs march, cxviii

“Tu has usat de ta pèssima fellonia, que te'n pren així com lo ferrer,
que si no us crema la roba, dóna-us enuig ab lo fum.”

joan martorell, *tirant lo blanc*

hi ha la dona que t'escolta i hi ha l'altra.
hi ha la dona que, amb la nit, esmussa la lluna i te la trobes, i hi ha l'altra.
hi ha la dona que veus
i l'altra. i la que voldries veure... i l'altra.
hi ha la dona, et sembla recordar, que et va fer perdre
el món de vista i hi ha l'altra. també
hi ha la dona que te la fa oblidar i l'altra, que també.
hi ha la dona i el vent, a lloure, que són parla
i són paraules i un somni que camina. i fuig. i l'altra.
hi ha la dona que voldries conèixer i l'altra.
hi ha l'altra i la dona que no recordes.
hi ha la dona i l'altra que voldries
oblidar. hi ha la dona sense ulls, que són
les bótes de vi de la fosca d'un veler que
ha acabat amb el mar i t'ha dit que de sirenes
no n'ha vist. l'altra tampoc. i hi ha la dona
que cridarà que no ha tocat el foc,
que duia els ulls tapats i hi ha l'altra,
a qui has tapat els ulls, i també estàs tu
amb els ulls arrencats de socarrel entre el mirall
i la llum del sol. hi ha la dona que remuga
i hi ha l'altra. hi ha la dona que estén la roba
o bé disposa la fragilitat del món i hi ha l'altra.
hi ha la dona, feta carn, que és en la llum i és en la fosca
i hi ha l'altra, en la fosca i en la llum.
hi ha la dona i el sexe. també, el sexe. i l'altra.

mcmxcviii

totes les coses tenen el seu nom
i cada nom és una ombra:
40 graus i un desig que tentineja
i, al capdavant, s'apaga. tot es demostra amb fets.
te'ls demanaran a cada cantonada, *els fets*,
i a corre-cuita trauràs alguna escorrialla
de la butxaca dels pantalons. els fets,
sempre els fets, i jo no he tingut res més
que el bleix o, potser, a tot estirar,
la solitud. no els he cercat mai, els fets.
tu sempre me'ls demanaves:
—ni els noms encerto ara mateix—.
sóc capaç de ser un riu i no tindrè
mai la cara molla: només suor. l'ombra
i el desig que s'apaga. de vegades, el ferit
mor mentre el duen a l'hospital i ja
no hi poden fer res. fins l'ombra
mostra el seu somriure inútil.
cares llargues i 40 graus que també
et buiden i et retornen a la terra.
al fons de tot. on no hi ha noms.

mcmxcviii

han tancat totes les escoles. ja no s'hi aprèn de llegir. ja no s'hi aprèn d'escriure. hem tancat totes les paraules. ja que els cossos no duren tant com haurien de durar –així com la nit i el foc cec dels amadors–, millor deixar les paraules de banda. ara les mares ja no s'amoïnen per la mainada i l'escola i les hores. ara, les mares, lluny de l'escalf dels pares, només es preocupen dels uniformes. i els fills feinegen o es deformen els cossos. han tacat tots els vestits. amb tot: no saben ja escriure ni llegir no saben ja. i la nit, feble i breu, acull dos cossos que es deformen. com les paraules, però sense paraules.

agost mmi

fusta al cor.1

fusta:

/“lluny de tot bé, fart d’enuig e tristor,
ma voluntat e pensa caitivada”:

“Plagués a déu que mon pensar fos mort
e que passàs ma vida en dormant!”/

/[jstjordi: p: 3-4] : [amarch: i: 16-17]/

fusta al cor

fusta al cervell

fusta a les entranyes

un home entra al bany. un home entra al bany. el reservat, el reservat també. un home tanca la porta i un altre home ja és dins. hi ha més reservats i una llum somorta. un parell de mans que arrenquen de les natges i freguen l’esquena, arrossegant la samarreta, fins a les espatlles. l’altre parell de mans sostenint, a contrapès, el cos i la força de l’altre. tot hauria de ser ràpid. entra. un home entra en algun altre reservat. vedat un cos, però aquest obert. la llum continua com si s’aguantés la respiració.

fusta

la fusta que ja no és fusta

fusta pertot

i fusta al vent

aquell que entra al wàter, que confon, ja dins, la llum del sol i la llum del fluorescent. cap interès a entretenir-se distingint l’una de l’altra. s’asseu damunt d’una tassa: té tot el temps del món. aquell que és prou lúcid i aquell que tant li fa una llum o una altra. es confon de butxaca, però la troba. assegut damunt la tassa, s’estreny a plaer i es clava el tret. la llum potser entra per una finestra o és només el fluorescent. dels primers que entraran després del tret, algun n’hi haurà, que vagi a buscar la galleda i la fregona.

fusta al cor

fusta al cervell

fusta a les entranyes

hi ha com aquella mena d’excitació que no fa petit aquell wàter per als tres. els costa d’arribar a tancar la porta, i aquella mena d’excitació. aquella mena d’energia de furgar a la cartera, aquella mena de dubtes per escollir el bitllet i aquella mena de necessitat per ajudar en alguna cosa o aprofitar per pixar. el desert com avança i com al final va prenent forma per diluir-se mentre el cos va perdent la forma. tots tres en uns segons. no és res, però trenca el silenci. el desert sembla més ample.

fusta el cos

fusta en vent

fusta a les entranyes

la carretera: la línia discontinua es dilueix en el viatge que du al cap. una postal per testimoniar el viatge. ha demanat una tassa de cafè i deixa el bolígraf damunt la taula. potser perquè el cafè és laxant, potser perquè porta massa hores seguint els seus peus, entra al lavabo i ara sí que està sol: la maleta espera fora. una cosa abans i després l'altra: es mira al mirall o evacua. el que la postal no explicarà. es mira al mirall de nou mentre es renta les mans. ho agraeix. hi ha una línia discontinua que travessa els carrers d'una ciutat: mapes i cartes que no el deixen mai sol. carrega i du el cap ple.

talment calafatadors
ara veiem la fusta que solca la necessitat
escrivim fusta
ens diem fusta
ens donem fusta
ens donem fusta que ja no és fusta

fusta al cor
fusta al cervell
fusta a les entranyes

mtp, mmii-bcn, mmiii

abans no arribi la primavera

“e sai que l’om a perdut
molt plus tost que non gasaigna”

azalais de porcairagues

a fora hi ha el que podria ser
una mala companyia per a un whisky
i un tel que llesca
la llum del sol,
si ens ateny.
hi ha dies,
per sorpresa,
esblaimats,
que ressusciten un poc.
però són només això,
esporàdics. i mentrestant,
el gel, el vent, el fang.

a dins, els llençols:
on la suor hi escriu, hi traça.
el cos, al llit, s’escola
pels porus: s’espolsa
els freds, els fangs i el gris de l’hivern,
llarg. només això,
la purga als llençols:
en deixa paisatge.
la higiene
d’abans no esclati el temps novell.

mmiv

carrer d'urgell

a joan carles garcia

jardí

no hi ha, a la terra, camps lacerats, esqueixats,
no hi ha sots amb un fangueig
de fulles i fullaraca:
el temps no descompon
ni la solitud ens desarrela.

a la terra teva, encabuda
en nínxols –alçats–
que acullen flors,
les fulles s'hi endrecen
i entenen els teus mals despertars
i no sotgen, indiscretes,
en la nit:
llavors corrent pels carrers d'abril.

a la terra, als testos,
acosto els dits: llis:
i penso que tot hauria de ser fàcil.
els dits damunt
miralls
encarats al sol
perquè t'hi vegis i t'hi reconeguis
i un bosc per jugar
i un descampat erm per esperar.

i hi ha homes morts amb un fustot
clavat al pit. fem el que podem.
estesos sobre la terra trepitjada.

finestra

no em calen gaire paraules:
al clatell, tu i la dutxa
i endavant, la mirada que capbaixa
al carrer: la ciutat
lacerada: un bosc
des d'aquest terrat erm
que –alçat– abraça el sol.
i tot emmarcat

en finestres, davallant.

i en fulls i entre fums i entre
edificis que no duren
i entre carrers d'abril
m'ensenyes de nit el teu jardí:
tu, tu que encara vas
xop d'hivern,
tu que ara vas sense fressa:
tu,
amb aquest hivern sense apagar.
i encens un dia
que entra i que surt i que veuràs passar.

la finestra o com la teva necessitat
de bastir edificis
perfectes, imprevisibles.

apaga el sol
i deixa't abraçar.

bcn, abril-maig mmiv